

[Justitsministeren.]

færdig, og for det andet vilde Ordningen være noget tilfældig og blive alt for vidt-gaaende. Vil man gøre noget paa det nu-værende Standpunkt, maa Spørgsmaalet om Sagførerne tages op til samlet Overvejelse. Det maa være Konsekvensen.

Det ærede Medlem var noget højt oppe, da han talte om Højesteretssagførerne, idet han anførte, at de egentlig burde være æresforpligtede til væsentlig at give sig af med Procedure og ikke benytte deres Titel til at komme ind i økonomiske Foretagender. Dertil vil jeg dog sige, at det er jo ikke Sagførerne, som paa den Maade misbruger deres Stilling. Det er jo Folk, som mener, at de Sagførere, som har bestaaet denne Prøve, er dygtige Folk, som man derfor ønsker at faa ind i økonomiske Foretagender. Jeg gad vide, hvorledes det vilde komme til at se ud, hvis de Sagførere, der indstiller sig til Prøven til Højesteret, samtidig skulde udelukke sig fra at komme ind i store økonomiske Foretagender. Saa tror jeg ikke, vi fik de bedste Sagførere til at procedere for Højesteret.

Det er rigtigt, som det ærede 10de tingvalgte Medlem (Lewinsky) udtalte, at jeg paa flere Punkter har kunnet tiltræde Ønsker fra Udvalget, ogsaa vedrørende Punkter, hvor mit oprindelige Forslag gik ud paa noget andet. Det skyldes, at der er sket Henvendelse bl. a. fra Retsplejeudvalget til Justitsministeriet om, at den og den Formulering formentlig var bedre end Ministeriets. Derfor er jeg gaaet med dertil. Jeg vil dog sige angaaende Ændringsforslaget under Nr. 10, at det ikke er rigtigt, at jeg i Udvalget har udtalt, at det kun vilde medføre ringe Udgift for Parterne. Jeg udtalte, at det kun var en ringe Ulejlighed for Sagførerne at skrive disse Ekstrakter, og at det vilde blive en ringe Udgift for Parterne, naar man paalagde Sagførerne at tilvejebringe dem. Det ærede Medlem ved, at naar det er Staten, der betaler, vokser Udgifterne let kolossalt. Naar derimod Sagførerne kan lade Arbejdet udføre paa Skrivemaskine, bliver det forholdsvis smaa Udgifter. Jeg gjorde oven i Købet i Udvalget opmærksom paa, at for nogle Aar siden var Udgiften til Ekstrakter over 120 000 Kr., fordi man ikke tog det saa nøje med, hvad man lod trykke — det var jo

Staten, der betalte —, men ved den Simplifikation, Ministeriet foretog, som bl. a. netop gik ud paa, at lange, vidtløftige Ekstrakter ikke kunde tillades, kom vi ned til en Udgift paa 20 000—30 000 Kr. Men selv det er for meget. Udgiften vil blive langt mindre, naar den lægges, hvor den bør være, hos dem, der rekvirerer Udskrifter. Det vil ikke gaa ud over de ubemidlede, for i de fleste Tilfælde har de faaet fri Proces, naar Sagen kommer til Højesteret. Det vil komme til at gaa ud over dem, som ikke har fri Proces, men at de kommer til at betale Udgiften, ser jeg ikke noget ondt i, navnlig da de samlede Udgifter efter min Beregning vil blive langt mindre. Men nu vil vi i Løbet af forholdsvis kort Tid faa at se, hvem der faar Ret.

Det ærede Medlem dvælede dernæst ved Ændringsforslag Nr. 18, Spørgsmaalet om, hvordan vi skal sikre den sigtede, og det ærede Medlem mente, at vi samtidig med Begæringen om Fængsling burde forlange Forundersøgelse, thi derved sikrede vi Borgerne. Hvis det ærede Medlem havde Ret i denne Betragtning, vilde jeg staa ved Siden af ham, men den er ikke rigtig. Det er en Fiktion, der opstilles. Thi Forholdet er jo ogsaa nu det, at Politiet faar en vis Frist, inden hvilken det skal have tilendebragt sin Undersøgelse, men det er Dommeren, der fastsætter denne Frist. Saa siger det ærede Medlem, at Dommeren skal bestemme, at nu skal Forundersøgelsen begynde. Ja, men saa bliver det Anklageskrift, der skal udarbejdes, temmelig umuligt, thi det er paa det Tidspunkt temmelig umuligt for Politiet at formulere Anklagen i skarpe Udtryk. Saa kommer Anklageskriftet til f. Eks. at lyde paa: Vedkommende sigtes for Bedrageri. En saadan abstrakt Formulering er imidlertid uheldig. Det er langt bedre, at Anklageskriftet kan formuleres saaledes: Bedrageri, udøvet den og den Dag med Hensyn til det og det Beløb; altsaa mere konkret. Men det kan man ikke gøre, naar Forundersøgelsen og Fængselsdekretet skal falde sammen. Og, som sagt, jeg mener ikke, vi opnaar større Sikkerhed, thi Dommeren har allerede nu Sagen i sin Haand og fastsætter, at Politiet inden den eller den Dag skal møde frem. Politiet vil ogsaa let kunne omgaa den foreslaaede Regel, idet det saa vil unklade